

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cepijenco Serghei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cepijenco Serghei împotriva lui Covali Aurel, Rahimov Rustam, Magari Sergiu, Țurcanu Valeri, Izăreanu Ana și Izăreanu Vasile cu privire la declararea nulității procurii, contractelor de vânzare-cumpărare, compensarea cheltuielilor de judecată, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016

c o n s t a t ă:

La data de 24 iunie 2013 Cepijenco Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Covali Aurel, Rahimov Rustam, Magari Sergiu, Țurcanu Valeri, Izăreanu Ana și Izăreanu Vasile cu privire la declararea nulității procurii, contractelor de vânzare-cumpărare, compensarea cheltuielilor de judecată, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 25 august 2010 a decedat tatăl său, Cepijenco Vasili, iar în cadrul acceptării succesiunii averii succesoriale lăsate de acesta a luat cunoștință de faptul că, apartamentul nr. 25 din str. Vasile Varzari 3 mun. Chișinău ce face parte din masa succesorală a ieșit din componența acesteia ca rezultat al acțiunilor ilegale ale copârșitorilor Covali Aurel, Rahimov Rustam, Magari Sergiu, Țurcanu Valeri.

Sușține că, pârșii Covali Aurel, Rahimov Rustam, Magari Sergiu, Țurcanu Valeri prin acțiuni dolosive au dus aportul la eliberarea procurii false nr. 10267 din 14 septembrie 2010, prin care Cepijenco Vasili l-a împuternicit pe Magari Sergiu să dispună de toate drepturile asupra apartamentului litigios.

Relevă că, în baza procurii nr. 10267 din 14 septembrie 2010, Magari Sergiu a înstrăinat apartamentul nr. 25 din str. Vasile Varzari 3 mun. Chișinău lui Covali Aurel, încheind în acest sens contractul de vânzare-cumpărare nr. 8588 din 15 septembrie 2010,

iar ulterior, la 08 februarie 2011 Covali Aurel a înstrăinat bunul imobil nominalizat lui Izăreanu Vasile, conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 1068.

Notează că, faptul comiterii în participație de către Covali Aurel, Rahimov Rustam, Magari Sergiu, Țurcanu Valeri a acțiunilor ilegale reliefate supra a fost confirmată prin sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 29 mai 2012 menținută prin actele judecătorești ale instanțelor superioare.

Solicită declararea nulității procurii nr. 10267 din 14 septembrie 2010, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 8588 din 15 septembrie 2010, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1068 din 08 februarie 2011, încasarea în beneficiul său, în mod solidar, din contul lui Rahimov Rustam, Covali Aurel, Magari Sergiu și Țurcanu Valeri a sumei de 1115,13 lei cu titlu de prejudiciu material, a cheltuielilor de judecată în sumă de 407,20 de lei, cheltuielilor de asistență juridică acordate în cadrul dosarului penal în sumă de 3000 de lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 100000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică acordată în prezenta pricină în sumă de 2500 de lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 10 iulie 2015 s-a admis parțial acțiunea, s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 8588 din 15 septembrie 2010 încheiat din numele lui Cepijenco Vasili cu Covali Aurel, autentificat de notarul public Pancova Nelii, s-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 1068 din 08 februarie 2011 încheiat între Covali Aurel și Izăreanu Vasile, autentificat de notarul public Stog Maria, cu aducerea părților la poziția inițială. S-a încasat în mod solidar de la Rahimov Rustam, Covali Aurel, Magari Sergiu și Țurcanu Valeri prejudiciul material în sumă de 1115,13 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 407,20 de lei, cheltuielile de asistență juridică acordate în cadrul dosarului penal în sumă de 3000 de lei, suma de 40000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2500 de lei și taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 300 de lei.

Prima instanță a constatat că, procura în cauză este lovită de nulitate deoarece a fost întocmită în ziua în care Cepijenco Vasili era decedat, prin urmare toate actele translativ de proprietate încheiate subsecvent și respectiv înregistrările efectuate în temeiul acestora în Registrul bunurilor imobile sunt lovite de nulitate absolută, fiind aplicabilă restituția civilă. De asemenea, instanța a menționat că, termenul valabilității procurii a expirat și în acest sens decade necesitatea anulării acesteia.

În aceeași ordine de idei, prima instanță a stabilit că, prin sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 29 mai 2012 Rahimov Rustam, Covali Aurel, Magari Sergiu și Țurcanu Valeri au fost condamnați pentru cauzarea reclamantului de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune, comisă de mai multe persoane, pentru deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 s-au respins apelurile declarate de Cepijenco Serghei și Izăreanu Vasile și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 10 iulie 2015.

La data de 19 august 2016 Cepijenco Serghei a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe în partea pretenției privind declararea nulității absolute a procurii nr. 10267 din 14 septembrie 2010 autentificată de notarul privat Șumcov Andrei, reexaminarea cauzei cu pronunțarea în

această parte a unei noi hotărâri de admitere a pretenției înaintate și declararea nulității absolute a procurii menționate.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare în mod nejustificat nu au reflectat în dispozitivul hotărârilor pronunțate soluția declarării nulității absolute a procurii nr. 10267 din 14 septembrie 2010, limitându-se doar la constatarea acestui fapt în partea motivată a hotărârilor emise.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că recursul a fost exercitat în termen în condițiile în care reprezentantul recurentului a luat cunoștință de decizia instanței de apel la data de 29 iulie 2016 (vol. II f.d. 88) și a depus cererea de recurs la 19 august 2016 (vol. II f.d. 103).

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele inferioare în mod nejustificat nu au reflectat în dispozitivul hotărârilor pronunțate soluția declarării nulității absolute a procurii nr. 10267 din 14 septembrie 2010, limitându-se doar la constatarea acestui fapt în partea motivată a hotărârilor emise nu pot fi reținute deoarece procura contestată și-a pierdut efectele juridice prin expirarea termenului pentru care a fost eliberată, iar constatarea nulității absolute a acesteia a fost evidențiată în partea motivată a hotărârilor judecătorești, inoportunitatea menționării acestui fapt în dispozitiv fiind evidentă și inaptă să afecteze drepturile și interesele legitime ale recurentului.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cepijenco Serghei, ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cepijenco Serghei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru